

ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจศาล¹

อำพล พิพัฒน์วัฒนสกุล²

จากการศึกษาการปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจศาล มีวัตถุประสงค์เพื่อ
ทำการศึกษาถึงประวัติความเป็นมา แนวคิด และทฤษฎี รวมไปถึงหลักกฎหมายต่างๆทั้งประเทศไทยและหลัก
กฎหมายต่างประเทศ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจศาล ซึ่งทำให้ผู้ศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจ
ว่า ประวัติความเป็นมาของของเจ้าพนักงานตำรวจศาล เกิดจากการมีสถานการณ์อันอาจกระทบต่อการทำหน้าที่
ของผู้พิพากษาในการอำนวยความยุติธรรม และมีกรณีผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยศาล
หลบหนี รวมทั้งมีผู้ไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งศาลซึ่งถูกออกหมายจับแล้วแต่ยังไม่สามารถจับกุมได้ ทำ
ให้การพิจารณาพิพากษาคดีล่าช้า อาจทำให้ผู้กระทำความผิดไม่ได้รับการลงโทษ สถานการณ์ดังกล่าวเกิดจาก
การที่ไม่มีบุคลากรของศาลที่มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในการรักษาความสงบเรียบร้อย
รักษาความปลอดภัย ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม บุคลากร ทรัพย์สิน และอาคารสถานที่ของศาลยุติธรรม
ตลอดจนอำนวยงานสนับสนุนและเสริมสร้างประสิทธิภาพการจับกุมผู้ต้องหา จำเลยหรือบุคคลเหล่านั้น ดังนั้น
เพื่อให้การดำเนินคดีของศาลเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดให้มีเจ้าพนักงานตำรวจศาล
ทำหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย รักษาความปลอดภัย ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม บุคลากร ทรัพย์สิน
และอาคารสถานที่ของศาลยุติธรรมและดำเนินการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจับกุมผู้ต้องหาและจำเลยที่
หลบหนีการปล่อยชั่วคราว หรือผู้ที่ศาลได้ออกหมายจับแล้ว³ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติเจ้าพนักงาน
ตำรวจศาล พ.ศ.2562⁴ เพื่อจัดให้มีเจ้าพนักงานตำรวจศาล แต่ด้วยข้อจำกัดด้านงบประมาณ กำลังพล หน่วยงานที่
ใช้ฝึกอบรมเจ้าพนักงานตำรวจศาลให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย จึงมี
การตรากฎหมายให้อำนาจของเจ้าพนักงานตำรวจศาลบางประการอิงอยู่กับหรือต้องขอความช่วยเหลือจาก

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจศาล โดยมีอาจารย์ที่
ปรึกษา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เตะมะมาและคณะกรรมการสอบ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพรหม
อินทรมพรรย์และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกลี สิริพิทุร

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนกลาง) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

³ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจศาล พ.ศ.2562

⁴ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 136/ตอนที่ 50 ก/หน้า253/16 เมษายน 2562

เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยเฉพาะอย่างยิ่งอำนาจในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดหรือแม้กระทั่งอำนาจการจับกุม ซึ่งผู้จัดทำสามารถวิเคราะห์ประเด็นปัญหาได้ 3 ประการ ได้ดังนี้

1. ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของเจ้าพนักงานตำรวจศาลในการรักษาความสงบเรียบร้อยและรักษาความปลอดภัยบุคคลและทรัพย์สินในบริเวณศาล รวมทั้งการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดในบริเวณศาลตามพระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจศาล พ.ศ. 2562 ซึ่งบทบัญญัติในมาตรา 5 (1) และ (2) แต่ไม่มีบทบัญญัติอันเกี่ยวกับอำนาจในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดนอกบริเวณศาลแต่ผู้กระทำความผิดประสงค์ต่อผลหรือเล็งเห็นผลได้ว่าการกระทำความผิดนั้นก่อให้เกิดเหตุความไม่สงบเรียบร้อยและ/หรือความไม่ปลอดภัยของบุคคลและทรัพย์สินในบริเวณศาล

ปัญหาของกฎหมายคือพระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจศาล พ.ศ. 2562 มาตรา 5 เจ้าพนักงานตำรวจศาลมีหน้าที่และอำนาจ (1) รักษาความสงบเรียบร้อยและรักษาความปลอดภัยบุคคลและทรัพย์สินในบริเวณศาล (2) ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดในบริเวณศาล... แต่ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายในการให้อำนาจเจ้าพนักงานตำรวจศาลในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดนอกบริเวณศาล ซึ่งการกระทำความผิดดังกล่าวผู้กระทำประสงค์ต่อผลหรือเล็งเห็นผลได้ว่าจะก่อให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินในบริเวณศาล จึงเป็นประเด็นปัญหาต่อมาว่า หากผู้กระทำความผิดมีเจตนาที่จะก่อเหตุนอกบริเวณศาลโดยมุ่งผลให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินในบริเวณศาลจริง โดยเจ้าพนักงานตำรวจศาลหรือพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำศาลมีการตรวจสอบพบเหตุความผิดปกติ หรือสันนิษฐานได้ว่าจะมีการก่อเหตุความไม่สงบเรียบร้อยหรือความไม่ปลอดภัย แต่ไม่มีกฎหมายให้อำนาจหรือรองรับในการป้องกันหรือระงับเหตุอันอาจเกิดขึ้นได้ทันทั่วถึง

กรณีตัวอย่างแรก กรณีที่ผู้ก่อเหตุแอบซุ่มเพื่อที่จะก่อเหตุอยู่ภายนอกบริเวณของศาล ได้เตรียมการใช้ระเบิดขวดที่สร้างขึ้นเองเป็นจำนวนมากเพื่อก่อให้เกิดเพลิงไหม้ในบริเวณศาล พนักงานรักษาความปลอดภัยซึ่งปฏิบัติหน้าที่ประจำจุดได้ลาดตระเวนและพบเหตุการณ์ดังกล่าว จึงรายงานต่อเจ้าพนักงานตำรวจศาลให้ทราบในทันที ขณะที่กำลังรายงานเจ้าพนักงานตำรวจศาลและเจ้าพนักงานตำรวจศาลยังไม่ได้ไปถึงจุดที่ผู้ก่อเหตุประจำอยู่ ผู้ก่อเหตุกำลังจุดชนวนระเบิดแต่ระเบิดยังไม่ทำงาน ดังนั้นจึงเป็นกรณีตัวอย่างที่เป็นปัญหาว่าเมื่อกฎหมายไม่ได้มีบทบัญญัติให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานตำรวจศาลในการป้องกัน ปราบปราม หรือระงับเหตุที่ก่อขึ้นนอกบริเวณศาลโดยมุ่งผลให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินในบริเวณศาล หรือหากเจ้าพนักงานตำรวจให้มาระงับเหตุดังกล่าว ก็อาจไม่ทันต่อเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในทันที

กรณีตัวอย่างที่สอง ผู้ก่อเหตุได้ข่มและคัดกรอผู้พิพากษาอยู่นอกบริเวณศาล โดยเห็นว่าผู้พิพากษาที่ผู้ก่อเหตุไม่พึงพอใจต่อคำพิพากษาของท่านนั้นได้ขั้บรถยนต์กำลังจะออกนอกบริเวณศาล ผู้ก่อเหตุจึงรีบไปคัดกรอที่ด้านหน้าทางเข้า - ออก บริเวณศาล โดยมุ่งกระทำการบางอย่างต่อรถยนต์ของผู้พิพากษาให้เกิดความเสียหายถึงขั้นเกิดความอันตรายต่อตัวผู้พิพากษา ขณะนั้นเจ้าพนักงานตำรวจศาลได้เดินตรวจลาดตระเวนและตรวจการประจำจุดของพนักงานรักษาความปลอดภัย และพบเหตุการณ์ดังกล่าว เช่นนี้ หากเจ้าพนักงานตำรวจศาลได้เข้าระงับเหตุโดยที่ผู้ก่อเหตุมีอาวุธในตัว การระงับเหตุและการใช้กำลังเข้าระงับเหตุ จึงเป็นประเด็นปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจศาลในการรักษาความปลอดภัย รวมถึงการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดจากเหตุที่ก่อขึ้นนอกบริเวณศาล แต่มุ่งให้เกิดผลต่อบุคคลและทรัพย์สินในบริเวณศาล

2. ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจในการจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยศาลแล้วหนีหรือจะหลบหนีซึ่งมาตรา 5 (4) บัญญัติไว้ว่า “ปฏิบัติตามคำสั่งศาลในการแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยศาลแล้วหลบหนีหรือจะหลบหนี” จากบทบัญญัติดังกล่าวนี้ ถือเป็นหลักให้เจ้าพนักงานตำรวจศาลมีหน้าที่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลในการแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยศาลแล้วหลบหนีหรือจะหลบหนี จึงเป็นประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการแจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจให้จับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยศาลแล้วหลบหนีหรือจะหลบหนี โดยข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการออกคำสั่งหรือหมายอาญา พ.ศ. 2548⁵ ข้อ 22 กำหนดไว้ว่า “ในกรณีที่ผู้พิพากษาออกหมายจับเอง เช่น จำเลยหลบหนีในระหว่างปล่อยชั่วคราว จำเลยผู้ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขคุมความประพฤติหรือพยานไม่มาศาลตามหมายเรียก ถ้าจำเลยหรือบุคคลที่จะถูกจับมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ให้ศาลส่งหมายจับไปยังผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หากอยู่ในต่างจังหวัดให้ส่งไปยังผู้บังคับการตำรวจจังหวัดนั้นๆ ทั้งนี้ ศาลจะส่งหมายจับไปให้หัวหน้าส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้” ซึ่งข้อบังคับดังกล่าวกำหนดให้ศาลจะต้องส่งหมายจับไปยังตำรวจหรือส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องตามข้อบังคับ และยังมีการส่งหมายจับไปยังเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมด้วย จึงเป็นประเด็นปัญหาว่า การส่งหมายจับให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลหรือบังคับการตำรวจจังหวัดนั้นๆ แล้วแต่กรณี และส่งเลขาธิการนั้น เป็นการแจ้งโดยนัยอยู่แล้วว่าให้จับตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยหรือผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลและโดยที่การจับกุมก็เป็นหน้าที่หนึ่งของตำรวจ ดังนั้นการที่กฎหมายวางหลักไว้ว่า เจ้าพนักงานตำรวจศาลมีหน้าที่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลในการแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยศาลแล้วหลบหนีหรือจะหลบหนี จึงเป็นการ

⁵ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 122/ตอนที่ 23 ก/หน้า32/16 มีนาคม 2548

ดำเนินการซ้ำซ้อน และอาจไม่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการจับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยศาลแล้วหลบหนีหรือจะหลบหนี

ปัญหากฎหมายตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมายและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายตามร่างพระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจศาล ซึ่งสำนักงานศาลยุติธรรมได้มีคำสั่งแจ้งปัญหาเกี่ยวกับการติดตามจับกุมผู้หลบหนีการปล่อยชั่วคราวเป็นเพียงงานหนึ่งของตำรวจ จึงยังมีผู้หลบหนีการปล่อยชั่วคราวเป็นจำนวนมาก แสดงให้เห็นว่า ก่อนการตราพระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจศาลฯ แม้จะมีการปฏิบัติตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกาฯ โดยการส่งหมายจับยังตำรวจซึ่งถือว่าเป็นการแจ้งให้จับกุมผู้หลบหนีการปล่อยชั่วคราว แต่ปัญหาที่ผ่านมาไม่ได้รับการแก้ไขโดยการแจ้งให้จับ และนอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตที่ผู้แทนจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจงว่า ปัญหาที่ตำรวจไม่ได้ดำเนินการจับกุมผู้หลบหนีเท่าที่ควรจะเป็นเพราะปัญหาเกี่ยวกับการประสานงานและค่าใช้จ่ายในการส่งตัวผู้ถูกจับกุม เห็นได้ว่าแม้กำหนดหน้าที่ให้เจ้าพนักงานตำรวจศาลปฏิบัติตามคำสั่งศาลในการแจ้งให้ตำรวจหรือหน่วยงานอื่นจับกุมผู้ถูกปล่อยชั่วคราวก็มีไม่การแก้ไขปัญหาได้ เนื่องจากเจตนารมณ์ที่แท้จริงคือต้องการให้ได้ตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม เพื่อให้การดำเนินคดีของศาลเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

3. ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจของเจ้าพนักงานตำรวจศาลในการจับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยศาลแล้วหลบหนีหรือจะหลบหนีตามบทบัญญัติในมาตรา 5 (4) “หรือถ้ามีเหตุจำเป็นที่ไม่สามารถขอความช่วยเหลือจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้ทันทั่วทั้งที่ ก็ให้มีอำนาจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นได้ และเมื่อจับได้แล้ว ให้นำผู้ถูกจับไปยังศาลโดยเร็ว” จากบทบัญญัตินี้ดังกล่าวมีประเด็นปัญหาว่า โดยหลักในมาตรา 5 (4) เจ้าพนักงานตำรวจศาลมีหน้าที่ในการปฏิบัติตามคำสั่งศาลในการแจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยศาลแล้วหลบหนีหรือจะหลบหนี แต่มีข้อยกเว้นในการให้อำนาจเจ้าพนักงานตำรวจศาลในการจับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยศาลแล้วหลบหนีหรือจะหลบหนีได้ต่อเมื่อถ้ามีเหตุจำเป็นที่ไม่สามารถขอความช่วยเหลือจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้ทันทั่วทั้งที่ ซึ่งหมายความว่า เจ้าพนักงานตำรวจศาลจะต้องทำการแจ้งไปยังพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจก่อน หากมีเหตุจำเป็นหรือเหตุเร่งด่วนที่จะต้องจัดการตามหมายจับ จึงจะมีอำนาจในการจับผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้น

สืบเนื่องจากประเด็นปัญหาที่สอง กรณีให้วางหลักให้เจ้าพนักงานตำรวจศาลปฏิบัติตามคำสั่งศาลในการแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยศาลแล้วหลบหนีหรือจะหลบหนี จึงเป็นปัญหาประการต่อมาเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจของเจ้าพนักงานตำรวจศาลในการจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยศาลแล้วหลบหนีหรือจะหลบหนี ซึ่งเจ้าพนักงานตำรวจศาลจะมีอำนาจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยศาลแล้วหลบหนีหรือจะหลบหนีได้ต่อเมื่อทำตามหลักแล้ว กล่าวคือ เจ้าพนักงานตำรวจศาลต้องแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยก่อน หากไม่สามารถขอความช่วยเหลือจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้ทันทั่วถึง จึงจะมีอำนาจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นได้

บทบัญญัติในมาตรา 10 บัญญัติว่า “ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานตำรวจศาลเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา” ประกอบการแต่งตั้งคณะทำงานติดตามจับกุมตามหมายจับของศาลยุติธรรมระดับจังหวัด โดยมีคณะทำงานมีอำนาจหน้าที่ในการวางแผน กำหนดเป้าหมาย มาตรการ เทคนิคและวิธีการในการติดตามจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หลบหนีหมายจับในพื้นที่จังหวัดเดียวกันหรือจังหวัดใกล้เคียงที่อยู่ในภาคเดียวกัน ร่วมดำเนินการสืบค้น แสวงหา ตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อมูลเกี่ยวกับผู้ต้องหาหรือจำเลยจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์และดำเนินการติดตามจับกุมตามหมายจับ

จากบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว ก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจศาลเกี่ยวกับการจับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยศาล เนื่องจากจะต้องปฏิบัติตามหลักที่กฎหมายได้วางไว้ก่อน คือ การแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับผู้ต้องหาหรือจำเลย หากไม่สามารถขอความช่วยเหลือได้จึงจะมีอำนาจจับผู้ต้องหาหรือจำเลย แต่การที่กฎหมายได้บัญญัติให้เจ้าพนักงานตำรวจศาลเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จึงเห็นควรมีอำนาจในการจับเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ การแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยจับจำเลย จึงไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่สำนักงานศาลยุติธรรมต้องการแก้ไขปัญหาในการนำตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม เพื่อให้การดำเนินคดีของศาลเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากที่ผ่านมาในทางปฏิบัติ เมื่อมีการส่งหมายจับไปยังตำรวจหรือหน่วยงานอื่น แต่ตำรวจและหน่วยงานอื่นย่อมมีภารกิจหลักของหน่วยงาน จึงเป็นประเด็นปัญหาที่ไม่ได้รับการแก้ไขโดยตรง ส่งผลกระทบต่อกระบวนการยุติธรรมและความสงบเรียบร้อยของประชาชน และจากข้อสังเกตที่ผู้แทนจากสำนักงานตำรวจ

แห่งชาติชี้แจงปัญหาที่ตำรวจไม่ได้ดำเนินการจับกุมผู้หลบหนีเท่าที่ควร มีเหตุอันเนื่องมาจากปัญหาเกี่ยวกับการประสานงานและค่าใช้จ่ายในการส่งตัวผู้ถูกจับกุม แม้จะมีการประสานงานจากเจ้าพนักงานตำรวจศาลแจ้งให้ตำรวจจับก็ยังคงมีประเด็นปัญหาในเรื่องของค่าใช้จ่ายในการส่งตัวผู้ถูกจับกุม ซึ่งหากมีการประสานงานพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจให้จับกุม ก็อาจจะเป็นเหตุให้เจ้าพนักงานตำรวจศาลต้องไปปรับตัวผู้ถูกจับกุมตามที่ได้ประสานงาน และกลายเป็นประเด็นที่ไม่มีข้อยุติในทางปฏิบัติว่ามีหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจศาลในการรับตัวผู้ถูกจับนั้นอีกทั้งสำนักงานศาลยุติธรรมได้แต่งตั้งคณะทำงานติดตามจับกุมตามหมายจับของศาลยุติธรรมระดับจังหวัด โดยมีคณะทำงานมีอำนาจหน้าที่ในการวางแผน กำหนดเป้าหมาย มาตรการ เทคนิคและวิธีการในการติดตามจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หลบหนีหมายจับในพื้นที่จังหวัดเดียวกันหรือจังหวัดใกล้เคียงที่อยู่ในภาคเดียวกัน ร่วมดำเนินการสืบค้น แสวงหา ตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อมูลเกี่ยวกับผู้ต้องหาหรือจำเลยจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์และดำเนินการติดตามจับกุมตามหมายจับ แม้จะประสบปัญหาเกี่ยวกับอัตราค่าเลี้ยงคนแต่ในระยะแรกของการมีเจ้าพนักงานตำรวจศาลนี้ ก็ได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานติดตามจับกุมตามหมายจับของศาลยุติธรรมระดับจังหวัดขึ้นมาเพื่อปฏิบัติการเชิงรุกในการลงพื้นที่สืบสวน แสวงหา ตรวจสอบข้อเท็จจริง ดังนั้นหากเพิ่มอำนาจการจับกุมให้เจ้าพนักงานตำรวจศาลมีอำนาจจับเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจ ย่อมจะเป็นการขับเคลื่อนงานสืบสวนติดตามจับกุมได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากการศึกษาค้นคว้ากฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจศาล ตามพระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจศาล ผู้ศึกษาพบว่าข้อเสนอนี้คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับการไม่มีกฎหมายให้อำนาจเจ้าพนักงานตำรวจศาลในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดนอกบริเวณศาล ซึ่งการกระทำความผิดดังกล่าวประสงค์ต่อผลหรือเล็งเห็นผลได้ว่าจะก่อให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินในบริเวณศาล ผู้ทำการศึกษาพบว่าข้อเสนอนี้คือ บัญญัติเพิ่มเติมลงในพระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจศาล พ.ศ. 2562 จากเดิม มาตรา 5 (2) ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดในบริเวณศาล เป็น (2) “ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดในบริเวณศาล รวมถึงการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดนอกบริเวณศาล ซึ่งการกระทำความผิดดังกล่าวประสงค์ต่อผลหรือเล็งเห็นผลได้ว่าจะก่อให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินในบริเวณศาล”

2. ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจในการจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยศาลแล้วหนีหรือจะหลบหนีซึ่งมาตรา 5 (4) ส่วนแรก “...ปฏิบัติตามคำสั่งศาลในการแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยศาลแล้วหลบหนีหรือจะหลบหนี...” ผู้ศึกษาพบว่า

ข้อเสนอแนะคือ การบัญญัติแก้ไขกฎหมายใหม่ โดยบัญญัติลงในพระราชบัญญัติพระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจ พ.ศ. 2562 จากเดิมมาตรา 5 (4) “ปฏิบัติตามคำสั่งศาลในการแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยศาลแล้วหลบหนีหรือจะหลบหนี...” เป็น (4) “จับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยศาลแล้วหลบหนีหรือจะหลบหนีหรือจัดการตามหมายจับ และเมื่อจับได้แล้ว ให้นำผู้ถูกจับไปยังศาลโดยเร็ว...”

3. ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจของเจ้าพนักงานตำรวจศาลในการจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยศาลแล้วหลบหนีหรือจะหลบหนีตามบทบัญญัติในมาตรา 5 (4) ส่วนท้าย ผู้ศึกษาพบว่า ข้อเสนอแนะคือ การบัญญัติแก้ไขกฎหมายใหม่ โดยบัญญัติลงในพระราชบัญญัติพระราชบัญญัติเจ้าพนักงานตำรวจ พ.ศ. 2562 จากเดิมมาตรา 5 (4) ส่วนท้าย “... หรือถ้ามีเหตุจำเป็นที่ไม่สามารถขอความช่วยเหลือจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้ทันทั่วถึง ก็ให้มีอำนาจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นได้ และเมื่อจับได้แล้ว ให้นำผู้ถูกจับไปยังศาลโดยเร็ว” เป็น (4) ส่วนท้าย “...หรือถ้ากรณีมีเหตุจำเป็นก็ให้แจ้งไปยังพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเพื่อขอความช่วยเหลือหรือจัดการตามหมายจับนั้น”